

Abk kapitola 1.

[1] Výnos, který přijal ve vidění prorok Abakuk. [2] Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, a ty neslyšíš. Úpím k tobě pro násilí, a ty nezachraňuješ. [3] Proč mi dáváš vidět ničemnosti a mlčky na trápení hledíš? Doléhají na mne zhouba a násilí, rozrostli se spory a sváry. [4] Proto je tak ochromen zákon a nikdy se neprosadí právo. Spravedlivého obklíčuje svévolník, proto je právo tak překrouceno. [5] Pohledte na pronárody, popatřte! Ustrnete údivem nad tím, co vykonám za vašich dnů. Nebudete věřit, až se o tom bude vypravovat. [6] Já totiž povolám Kaldejce, pronárod krutý a prchlivý, jenž projde široširou zemí, aby se zmocnil přibytků, které mu nepatří. [7] Je příšerný a hrozný, vyhláší vlastní svrchované právo. [8] Jeho koně jsou hbitější než levharti, dravější než vlci za večera; jeho jezdcí uhánějí tryskem, jeho jízda se zdaleka žene, letí jako orlice, jež spěchá za kořistí. [9] Každý z nich se žene za násilím, dychtivě míří vpřed. Sebral zajatců jak písku. [10] Z králů si tropí žerty, hodnostáři jsou mu k smíchu, každé pevnosti se směje, nahrne prach a dobude ji. [11] Potom přelétne jak vítr a táhne dál obtížen vinou, za boha má vlastní sílu. [12] Cožpak nejsi od pradávna, Hospodine, svatý Bože můj? My nezemřeme. Hospodine, pověřil jsi ho soudem, Skálo, uložil jsi mu, aby trestal. [13] Tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení. Proč tedy trpíš věrolomné, mlčíš, když svévolník pohlcuje spravedlivějšího? [14] Což jsi učinil lidstvo jako mořské ryby, jako havěť, nad níž nevládne nikdo? [15] On udicí vytahuje všechny a lapá je do své sítě, do svého nevodu je chytá. Proto se raduje a jásá. [16] Proto obětuje své síti a svému nevodu pálí kadidlo; neboť skrze ně se mu dostává výborného podílu a nejtučnějšího pokrmu. [17] Což bude svou sít vyprazdňovat bez přestání, bez soucitu vraždit pronárody?